

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/25/2021
Identifikačné číslo spisu: 8213205966
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petríková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8213205966.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Petríkovej a členiek senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a Mgr. Renáty Gavalcovej, v spore žalobcu R. L., bývajúceho X., zastúpeného JUDr. Martinom Šaffom, advokátom, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 2729/10, proti žalovanej Z. O., bývajúcej Z., zastúpenej JUDr. Váleriou Brečkovou, advokátkou, so sídlom v Snine, Daľkovská 470/14, o zaplatenie sumy 3.983,27 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5C/165/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2019 sp. zn. 7Co/152/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. júna 2018 č. k. 5C/165/2013-129 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.182,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 3.983,27 eur od 9. septembra 2004 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi žalobcom A. F. a žalovanou bola uzatvorená dohoda o pristúpení k záväzku. Na jej základe žalovaná po dohode so žalobcom ako veriteľom pristúpila k záväzku vyplývajúcejmu z rozhodnutia Okresného súdu Bardejov z 15. marca 2006 vydaného vo veci sp. zn. 1C/385/2005, v ktorom bol dlžník A. F. zaviazaný zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi čiastku 120.000 Sk so 17,60 % úrokom ročne od 9. septembra 2004 do zaplatenia a trovy konania vo výške 6.000 Sk. Uviedol, že žalovaná sa teda zaviazala splatiť predmetný záväzok spoločne a nerozdielne s pôvodným dlžníkom A. F. do 15. júna 2007. Podpis žalovanej na tejto listine bol overený Obcou Lukavica dňa 16. marca 2007 pod číslom 66/2007. Zo znaleckého posudku č. 65/2017 z 20. decembra 2017 vypracovaného znalcom v odbore písomznanectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľ'a) PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou vyplýva, že podpis na listinnom dôkaze - dohode o pristúpení k záväzku je pravým podpisom žalovanej. Podľa oznámenia Obce Lukavica z 28. októbra 2016 pod poradovým číslom 66/2007 zo 16. marca 2007 overovali fotokópiu osvedčenia, avšak nevedeli uviesť, o čom

osvedčenie bolo. Pod číslom 67/2007 zo 16. marca 2007 overovali žalovanej podpis, a to trikrát na listine. Nemali záznam, o akú listinu išlo. Závazok, ku ktorému pristúpila žalovaná, dlžník A. F. a ani žalovaná ku dnešnému dňu nespĺnili, a to ani čiastočne. Súd prvej inštancie preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.182,43 eur, t. j. 3.983,27 eur a 199,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 3.983,27 eur od 9. septembra 2004 do zaplataenia, keďže žalovaná sa písomne dohodla so žalobcom ako veriteľom, že splní tento záväzok dlžníka A. F., čím sa v zmysle ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka stala dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Súd prvej inštancie k ďalšej obrane žalovanej, že dohoda o pristúpení k záväzku je neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže chýbala vážnosť vôle podpísať predmetnú dohodu, poukázal na samotné tvrdenie žalovanej na pojednávaní, keď uviedla, že A. F. ju nikdy nenútil podpísať nič, čo si neprečítala. Keď niečo podpisovala, tak si to prebehla, teda samotná žalovaná potvrdila, že musela mať vedomosť, čo podpisuje, teda, že podpisuje dohodu o pristúpení k záväzku, a preto uvedená obrana žalovanej sa posúdila ako účelová v snahe vyhnúť sa plneniu záväzku. Ak žalovaná tvrdila, že podpisovala iba plnú moc - dohodu, že ak do troch mesiacov od poskytnutia pôžičky nedostane peniaze späť, tak bude môcť osobné motorové vozidlo previesť na inú osobu, uvedené tvrdenie je v rozpore s vykonaným dokazovaním, nakoľko z vykonaného znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že podpis na dohode je pravým podpisom žalovanej.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej ako „odvolací súd“) rozsudkom z 28. februára 2019 sp. zn. 7Co/152/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci k uzatvoreniu písomnej dohody o pristúpení k záväzku medzi žalobcom a žalovanou bez akýchkoľvek pochybností došlo dňa 17. marca 2007 (dohoda o pristúpení k záväzku zo 17. marca 2007 nachádzajúca sa v prílohovej obálke na č. l. 48 spisu). Podľa prehlásenia účastníkov dohody, títo si ju prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu a správnosti vlastnoručne podpísali. Podpis žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku bol predmetom skúmania zo strany PhDr. PaedDr. Eriky Strakovej, znalca v odbore písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), ktorá v znaleckom posudku č. 65/2017 z 20. decembra 2017 potvrdila pravosť podpisu žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku zo 17. marca 2007. Závazok, ku ktorému žalovaná pristúpila vyplýval z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bardejov z 15. marca 2006, č. k. 1C/385/2005-22. Týmto rozhodnutím bol A. F. zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 120.000 Sk so 17,60 % úrokom z omeškania ročne 9. septembra 2004 do zaplataenia a trovy konania vo výške 6.000 Sk. Výrok tohto právoplatného rozsudku bol v súlade s v tom čase účinným ustanovením § 159 ods. 2 O. s. p. záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Zaväzoval teda nepochybne aj A. F. ako dlžníka žalobcu. Vychádzajúc z uvedeného žalobca dostatočným spôsobom preukázal existenciu záväzku, ako aj dohody o pristúpení k nemu.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej ako „dovolateľka“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP uviedla, že pri vnímaní dokazovania realizovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/165/2013, 1C/385/2005 a 2C/161/2009, konanie žalobcu vykazuje znaky rozporu s dobrými mravmi. Uviedla, že súd nehodnotil podstatné náležitosti právneho úkonu, za ktorých právny úkon vznikol. V tomto vidí dovolateľka porušenie práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúci z § 420 písm. f/ CSP. Vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. b/ CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá nebola dovolacím súdom doposiaľ riešená, a to od otázky „zaplataenia súdneho poplatku falzifikátmi kolkových známok“. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rovnako navrhla aj odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie dovolateľky zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

11. Pokiaľ žalovaná v dovolaní namietala, že súd nehodnotil podstatné náležitosti právneho úkonu, tak ide o námietku hodnotenia dokazovania. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka de facto namietala nesprávne vyvedené skutkové závery vyplývajúce z nedostatočne vykonaného dokazovania, spočívajúce v nevysporiadaní sa s tým, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi.

12. V súvislosti s týmito dovolacími námietkami dovolací súd poukazuje na to, že právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Dokazovanie je časťou občianskeho sporového konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z

čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

13. K dovolateľkou vytýkanému hodnoteniu dôkazného a skutkového stavu dovolací súd uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (pozri rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval už ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti (II. ÚS 465/2017). Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené, a ktoré nesmú byť neprimerané (IV. ÚS 468/2018).

14. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil v postupe súdov nižších inštancií pochybenia alebo vady pri vykonávaní dôkazov, ani pri ich hodnotení predstavujúce porušenie práva žalovanej na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy, relevantné pre riadne zistenie skutkového stavu. Súdny konštatoval, že k uzatvoreniu písomnej dohody o pristúpení k záväzku medzi žalobcom a žalovanou bez akýchkoľvek pochybností došlo 17. marca 2007 (dohoda o pristúpení k záväzku zo 17. marca 2007 nachádzajúca sa v prílohovej obálke na č. l. 48 spisu). Podľa prehlásenia účastníkov dohody, títo si ju prečítali, jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu a správnosti vlastnoručne podpísali. Podpis žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku bol predmetom skúmania zo strany PhDr. PaedDr. Eriky Strakovej, znalca v odbore písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), ktorá v znaleckom posudku č. 65/2017 z 20. decembra 2017 potvrdila pravosť podpisu žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku zo 17. marca 2007. Všetky vykonané dôkazy súdy v základnom konaní vyhodnotili v súlade s § 191 CSP každý jednotlivo aj všetky vo vzájomnej súvislosti. Dovolací súd v hodnotení dôkazov súdmi nižších inštancií nezistil pochybenia, ktoré by boli v extrémnom rozpore s obsahom spisu. Iba taká skutočnosť by totiž zakladala odňatie spravodlivosti. Rovnako dovolací súd nezistil nijaké pochybenie súdov nižších inštancií spočívajúce v nevykonaní navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, pretože skutkový stav bol z vykonaných dôkazov ustálený správne.

15. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľky vyplývajúce z § 420 písm. f/ CSP ako neprípustné zamietol.

16. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné :

17. Pokiaľ ide o dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zdefiniuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad sp. zn. 1 Cdo 126/2017, 1 Cdo 206/2017, 1 Cdo 208/2016, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 14/2017, 4 Cdo 89/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016, 8 Cdo 78/2017, 8 Cdo 221/2017).

19. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

20. V dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, uvedený dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu predpokladá v prvom rade formuláciu právnej otázky a zároveň, že danú právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Na rozdiel od predošlej právnej úpravy v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, keď výlučne odvolací súd mohol vysloviť, že je v jeho rozhodnutí riešená otázka zásadného právneho významu, na ktorú samostatným výrokom pripustil dovolanie a dovolací súd nemal oprávnenie skúmať, či skutočne ide o otázku zásadného právneho významu, ale bol oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie odvolacieho súdu iba v rámci pripustenej otázky, súčasná právna úprava dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. V konkrétnom prípade musí dovolateľ relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu a ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (porovnaj Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1382).

21. Pokiaľ dovolateľka mala na mysli ako právnu otázku, otázku „zaplatenia súdneho poplatku falzifikátmi kolkových známok“, dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že otázka zaplatenia súdneho poplatku falzifikátmi kolkových známok nie je otázkou zásadného právneho významu, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od vyriešenia tejto otázky. A to predovšetkým z dôvodu § 10 ods. 2 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej ako „zákon o súdnych poplatkoch“), podľa ktorého pre nezaplatenie poplatku podľa § 9 konanie nezastaví, ak už začal konať vo veci samej. V danej právnej veci podal žalobca 8. júna 2007 návrh na vydanie platobného rozkazu proti dvom žalovaným : 1/ A. F., 2/ Z. O.. Na návrhu boli nalepené kolkové známky v hodnote 12.000 Sk. Žalobca podaním doručeným súdu 24. júna 2008 zobral žalobu voči žalovanému 1/ späť. Súd prvej inštancie uznesením z 30. mája 2013 č. k. 5C/154/2007-26 konanie voči žalovanému 1/ zastavil a rozhodol, že v časti, kde bolo konanie zastavené, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov. Vec v časti týkajúcej sa žalovanej 2/ Z. O. vylúčil na samostatné konanie (toto sa viedlo pod sp. zn. 5C/165/2013). Súd prvej inštancie nevyzýval žalobcu v pôvodnej právnej veci sp. zn. 5C/154/2007 na zaplatenie súdneho poplatku v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, pretože tento bol zaplatený kolkovými známkami nalepenými na prvopise návrhu na začatie konania. Až v priebehu konania došlo k zisteniu, že išlo o falzifikáty kolkových známok. Súd prvej inštancie t o zistil z podania Krajského

riaditeľstva Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Bratislava, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie 2. novembra 2010.

22. Podľa § 5 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť; spísaním podania do zápisnice pred súdom; vydaním rozhodnutia o dedičstve; speňažením majetku podliehajúceho konkurzu, ak ide o poplatok za konkurzné konanie podľa osobitného predpisu; podaním námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu, pokiaľ sa vec nepredložila nadriadenému súdu, poplatok nie je možné voči poplatníkovi vymáhať; podaním námietky zaujatosti podľa osobitného predpisu; v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

23. Podľa § 8 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

24. Podľa § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným.

25. Poukazujúc na uvedené zákonné ustanovenia poplatková povinnosť žalobcu zaplatiť súdny poplatok za žalobu vznikla podaním žaloby, t. j. 8. júna 2007. Skutočnosť, že kolkové známky nalepené na prvopise žaloby sú falzifikáty, sa súd prvej inštancie dozvedel až 2. novembra 2010. Súdny poplatok ešte mohol súd prvej inštancie vyrubiť, no tak neučinil. Za danej situácie, keď už súd začal konať vo veci samej a už uplynula lehota na vyrubenie súdneho poplatku, otázka nevyrubenia súdneho poplatku nie je otázkou, od ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci (odvolací súd rozhodol správne).

26. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľky podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je prípustné z dovolateľkou uvedeného dôvodu, preto dovolací súd aj v tejto časti dovolanie zamietol.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.